

INSTRUCȚIUNI DE REDACTARE

Lucrările trimise spre publicare în revista AiChimie trebuie să fie scrise într-un mod logic, coerent și să fie corecte atât din punct de vedere științific cât și al limbii române.

La redactarea lucrării trimisă spre publicare în revista AiChimie trebuie respectate următoarele instrucțiuni:

- **Programe acceptate:**

- **LaTeX**: este preferat, fiind programul în care este tehnoredactată revista. Pentru informații despre LaTeX, inclusiv noțiunile cheie de utilizare, accesați: https://www.overleaf.com/learn/latex/Learn_LaTeX_in_30_minutes. Dacă doriți să folosiți acest program, puteți accesa un document model, alături de informații ajutătoare, la <https://www.chimie.unibuc.ro/index.php/revista-aichimie>.
- Microsoft Word, precum și LibreOffice Writer sau alte programe similare, cu condiția folosirii extensiei ".docx" sau ".pdf". De remarcat că pentru această variantă de program, este preferat să se țină cont de instrucțiunile speciale marcate cu verde, care fac conversia în LaTeX mai ușoară. Puteți porni de la documentul model disponibil la <https://www.chimie.unibuc.ro/index.php/revista-aichimie>, unde apar toate formulele necesare și o schemă a documentului.

- **Pagina:**

- format A4, orientare portret

- **Text:**

- cu diacritice
- între paragrafe se lasă un rând liber
- titlul se scrie cu majuscule
- este recomandat ca formatările precum **bold**, *italic* și sublinierea să se scrie folosind formulele: `\bold{text}`, `\italic{text}`, `\subliniere{text}`.

- **Figurile și Tabele:**

- toate figurile se trimit și individual, cu extensia ".png", având drept nume numărul acesteia (ex: Imaginea din Figura 2 va fi trimisă alături de articol cu numele "2.png"; Dacă Figura 4 conține două imagini, acestea se vor trimite ca "4-1.png" și "4-2.png").
- figurile și tabelele se numerotează separat și individual
- numărul figurii/al tabelului trebuie să se regăsească și în text
- fiecare figură și fiecare tabel trebuie să aibă titlu
- în cazul în care o figură sau un tabel este preluat/ă dintr-o sursă bibliografică, trebuie să existe permisiune de copy-right
- în cazul figurilor adaptate după o figură originală, la sfârșitul legendei figurii trebuie menționată sursa bibliografică
- figurile și imaginile trebuie să aibă o rezoluție de minim 300dpi

- **Formulele chimice:**

- trebuie scrise folosind programe specializate (ChemSketch sau ChemDraw)

- **Bibliografia:**

- referințele bibliografice se vor apela în textul lucrării, în ordine crescătoare, numărul referinței fiind redat în text între paranteze drepte, înainte de semnele de punctuație
- Articolul se încheie cu Bibliografie în care trebuie trecute, în ordinea apariției lor în text, toate sursele bibliografice utilizate și la care s-a făcut trimitere în text. **Referințele bibliografice se vor scrie după următoarele formule** (dacă unele detalii nu se pot specifica, nu se completează):

- Articole: \citarearticol{autori}{titlu}{jurnal}{an}{volum}{pagini}
- Cărți: \citarecarte{autori}{titlu}{editie}{editura}{an}{capitol}{pagini}
- Link-uri: \citarelink{text}{link}
- Orice citări care nu se încadrează într-una din situațiile de mai sus se pot scrie liber

Exemple:

- Articole: \citarearticol{Popescu, M., Ionescu, B., Marin, V.I.}{Synthesis of new luminescent compound}{Journal of Luminescence}{2017}{346}{161-169}
- Cărți: \citarecarte{Smith, J., Alonso, E.}{Nanomaterials for Drug Delivery}{1st Ed.}{Elsevier}{2016}{10. Polymeric Nanoparticles}{325-337}
- Link-uri: \citarelink{Site-ul oficial IUPAC:}{https://iupac.org/}

În versiunea editată a revistei acestea vor apărea astfel:

1. Popescu, M., Ionescu, B., Marin, V.I., Synthesis of new luminescent compound. *Journal of Luminescence*, **2017**, 346, 161-169

2. Smith, J., Alonso, E., *Nanomaterials for Drug Delivery*, 1st Ed., Elsevier, **2016**, Capitolul 10. Polymeric Nanoparticles, pg. 325-337
3. Site-ul oficial IUPAC: <https://iupac.org/>

• **Detalii despre autor:**

- Pentru fiecare autor se va completa una din **formulele**:

`\autor{prenume NUME}{Titlu}{Afiliere}`

`\autorextins{prenume NUME}{Titlu}{Detalii}{Afiliere}`

Exemple:

`\autor{Iulia DAVID}{Conf. Dr.}{Universitatea din București, Facultatea de Chimie}`

`\autorextins{Ștefan DIMITRIU}{Student}{Secția Chimie, anul II Licență}{Universitatea din București, Facultatea de Chimie}`

În versiunea editată a revistei acestea vor apărea astfel:

Conf. Dr. Iulia DAVID

Universitatea din București, Facultatea de Chimie

Student Ștefan DIMITRIU

Secția Chimie, anul II Licență

Universitatea din București, Facultatea de Chimie

• **Conținutul:**

- Lungimea recomandată a lucrării: maxim 4 pagini (inclusiv bibliografia) fără figuri și tabele sau maxim 6 pagini (inclusiv bibliografia) cu figuri și tabele.
- Tipul lucrărilor primite spre publicare: articole, exerciții și probleme, experimente, rebusuri, jocuri, fotografii pe teme de chimie, anunțuri/cronici ale unor evenimente.
- Experimentele descrise trebuie să nu implice niciun fel de risc și să poată fi realizate cu substanțe uzuale în viața cotidiană.
- Exercițiile, problemele, rebusurile trimise spre publicare trebuie să fie originale (compuse de autor) și să fie însoțite de rezolvarea lor.
- Materialul pentru publicare (în format ".tex" (LaTeX), ".docx" sau ".pdf" și **însoțit de imaginile din figuri în format ".png"**) împreună cu Declarația completată și semnată de toți autorii vor fi trimise la adresa de mail aichimie@chimie.unibuc.ro
- **Responsabilitatea asupra originalității conținutului (inclusiv a figurilor) și/sau a corectitudinii indicării surselor bibliografice revine în exclusivitate autorului/autorilor articolului. Această asumare va fi atestată prin completarea și semnarea Declarației care este disponibilă pe site-ul revistei: <https://www.chimie.unibuc.ro/index.php/revista-aichimie>**

(un document model este disponibil la <https://www.chimie.unibuc.ro/index.php/revista-a-ichimie>)

INDICATORI DE pH

Indicatorii de pH sunt substanțe care își schimbă culoarea în funcție de pH-ul soluției [1]. Cel mai cunoscut indicator de pH este fenolftaleina a cărei structură este prezentată în Figura 1. În Tabelul 1 sunt prezentate câteva exemple de indicatori acido-bazici. (rând liber între paragrafe)

Se remarcă faptul că schimbarea de culoare este corelată cu o schimbare structurală. În mediu acid, fenolftaleina are conjugarea între nucleele benzenice întreruptă, în timp ce forma prezentă în mediu bazic este caracterizată de o conjugare extinsă, care datorează colorația **roz-violet**.

(pentru bold a fost folosită formula specificată în instrucțiunile de redactare)

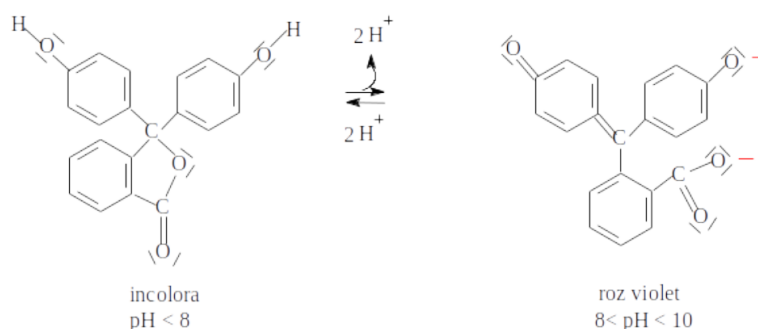

Figura 1. Structura fenolftaleinei în funcție de pH [2].

(figura va fi trimisă alături de articol ca "1.png")

Tabelul 1. Exemple de indicatori acido-bazici [3].

Indicator	Denumire chimică	Interval de viraj (pH)	pK _{Ind}	Simbarea de culoare
Fenolftaleina	Fenolftaleina	8,0-10,0	9,4	Incolor-roșu
Rosu de fenol	Fenolsulfonftaleina	6,4-8,0	7,9	Galben-roșu

Bibliografie: (se observă completate formulele menționate în instrucțiunile de redactare)

\citarecarte{Pătroescu, C., Dimonie, E., Cruceru, D.}{Chimie analitică, Partea a II-a, Gravimetrie-Titimetricie}{}{Ed. Universității București}{2000}{}{135-137}

\citarearticol{Mracek, V., Johnson, A.C.}{Phenolphthalein as acid-base indicator}{Journal of Chemistry}{1953}{7}{123-124}

\citarelink{}{https://www.ch.ic.ac.uk/vchemlib/course/indi/indicator.html}

\autorextins{Mihaela MARINESCU}{Student}{Anul II Chimie}{Facultatea de Chimie, Universitatea din București}

Exemplu - Articol redactat în LaTeX

(fișierul structură, precum și un document model sunt disponibile la <https://www.chimie.unibuc.ro/index.php/revista-aichimie>)

```
\documentclass{article}
```

```
\input{structura.tex}
```

```
\begin{document}
```

INDICATORI DE pH

Indicatorii de pH sunt substanțe care își schimbă culoarea în funcție de
→ pH-ul soluției [1]. Cel mai cunoscut indicator de pH este fenolftaleina
→ a cărei structură este prezentată în Figura 1. În Tabelul 1 sunt
→ prezentate câteva exemple de indicatori acido-bazici.

Se remarcă faptul că schimbarea de culoare este corelată cu o schimbare
→ structurală. În mediu acid, fenolftaleina are conjugarea între nucleeele
→ benzenice întreruptă, în timp ce forma prezentă în mediu bazic este
→ caracterizată de o conjugare extinsă, care datorează colorația
→ **roz-violet**.

```
\figura{10}{1}{Structura fenolftaleinei în funcție de pH [2].}
```

```
\begin{tabel}{Exemple de indicatori acido-bazici [3].}{|c|c|c|c|c|}
  \hline
  Indicator&Denumire chimică&Interval de viraj
  → (pH)&pK_{\text{Ind}}&Simbarea de culoare\\\hline
  Fenolftaleina&Fenolftaleina&8,0-10,0&9,4&Incolor-roșu\\\hline
  Rosu de fenol&Fenolsulfonftaleina&6,4-8,0&7,9&Galben-roșu\\\hline
\end{tabel}
```

```
\startbibliografie
```

```
\begin{enumerate}
```

```
\citarecarte{Pătroescu, C., Dimonie, E., Cruceru, D.}{Chimie analitică,
  → Partea a II-a, Gravimetrie-Titimetrică}{Ed. Universității
  → București}{2000}{135-137}
```

```
\citarearticol{Mracek, V., Johnson, A.C.}{Phenolphthalein as acid-base
  → indicator}{Journal of Chemistry}{1953}{7}{123-124}
```

```
\citarelink{}{https://www.ch.ic.ac.uk/vchemlib/course/indi/indicator.html}
```

```
\end{enumerate}
```

```
\autorextins{Mihaela MARINESCU}{Student}{Anul II Chimie}{Facultatea de
  → Chimie, Universitatea din București}
```

```
\end{document}
```

INDICATORI DE pH

Indicatorii de pH sunt substanțe care își schimbă culoarea în funcție de pH-ul soluției [1]. Cel mai cunoscut indicator de pH este fenolftaleina a cărei structură este prezentată în Figura 1. În Tabelul 1 sunt prezentate câteva exemple de indicatori acido-bazici.

Se remarcă faptul că schimbarea de culoare este corelată cu o schimbare structurală. În mediu acid, fenolftaleina are conjugarea între nucleele benzenice întreruptă, în timp ce forma prezentă în mediu bazic este caracterizată de o conjugare extinsă, care datorează colorația **roz-violet**.

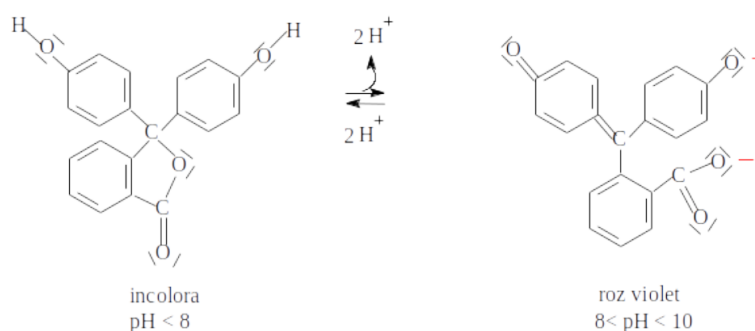

Figura 1. Structura fenolftaleinei în funcție de pH [2].

Tabelul 1. Exemple de indicatori acido-bazici [3].

Indicator	Denumire chimică	Interval de viraj (pH)	pK_{Ind}	Simbarea de culoare
Fenolftaleina	Fenolftaleina	8,0-10,0	9,4	Incolor-roșu
Rosu de fenol	Fenolsulfonftaleina	6,4-8,0	7,9	Galben-roșu

Bibliografie:

1. Pătroescu, C., Dimonie, E., Cruțeru, D., *Chimie analitică, Partea a II-a, Gravimetrie-Titimetrie*, Ed. Universității București, **2000**, pg. 135-137
2. Mracek, V., Johnson, A.C., Phenolphthalein as acid-base indicator. *Journal of Chemistry*, **1953**, 7, 123-124
3. <https://www.ch.ic.ac.uk/vchemlib/course/indi/indicator.html>

Student Mihaela MARINESCU

Anul II Chimie

Facultatea de Chimie, Universitatea din București